

SILVIAS LANGE TUR TIL TEMPLET

Lucy Stevenson Ewell

Kirkens tidsskrifter

(Baseret på en virkelig hændelse)

Spanien er et stort land i Vesteuropa.

I dag er der et tempel i Madrid, Spaniens hovedstad.

I Spanien dyrkes der flere oliven end noget andet land i verden.

Silvia småhoppede ind i primarylokalet og satte sig ned. Hun var altid glad, når hun skulle til Primary.

Søster Rioja viste et billede af templet. »I templet kan vi blive beseglet til vores familie,« sagde hun. »Det betyder, at vi kan være sammen med dem for evigt, hvis vi følger Guds befalinger.«

Silvia rakte hånden i vejret. »Jeg skal til templet for at blive beseglet til min familie om nogle få dage!« sagde hun. »Jeg glæder mig sådan.«

Søster Rioja smilede. »Det bliver en lang køretur for jer! Men jeg ved, at det vil være det hele værd.«

Der var ikke noget tempel i Spanien, hvor Silvias familie boede. Så de skulle køre hele vejen til templet i Schweiz. Det ville tage to dage!

Tirsdag morgen vågnede Silvia tidligt. Hun hjalp sine forældre med at pakke bilen. Det var tid til at køre til templet.

I bilen prøvede Silvia at komme godt ud af det med sin søster og lillebror. De legede og sang sange. Papá spillede en optagelse af klassisk spansk musik, mens de kørte. Da Silvia blev træt, stirrede hun ud af vinduet. Hun så de grønne bakker rulle forbi, indtil hun faldt i søvn.

Den første dag gik. Det følte som om, at køreturen aldrig ville få nogen ende. Men Silvia huskede, hvad søster Rioja sagde. *Det vil være det hele værd*, tænkte hun.

Efter endnu en dags kørsel fik Silvia endelig øje på det hvide tempelspir. »Der er det!« Hun pegede ud af vinduet. »Der er templet!«

Silvias lillebror klappede i hænderne. Mamá tørrede glædestårer væk.

»Vi klarede det,« sagde papá.

Inde i templet skiftede Silvia og hendes familie til hvidt tøj. En sød tempeltjener sad sammen med Silvia og hendes søskende. Så førte hun dem til beseglingsværelset.

Lys skinnede fra en lysekroner. Mamá og papá knælede ved et alter, der var dækket af en fin dug med kniplinger. De smilede.

Silvia var seks år gammel, da hendes forældre blev døbt.

Hun hjalp i Primary ved at hilse og byde børn velkommen, når de ankom.

I dag er Silvia beseglet til sin mand og sine tre børn.

Silvia vidste, at turen ville være det hele værd.

Silvia, hendes bror og hendes søster knælede ned ved siden af mamá og papá. Silvia så ind i de store spejle på væggen ved siden af dem. Genspejlingen fortsatte i en uendelighed. En varm følelse fyldte hendes hjerte. Nu kunne hendes familie blive beseglet sammen for evigt.

Da det var tid til at tage hjem, hoppede Silvia og hendes familie ind i bilen igen. De var nogle af de første kirkemedlemmer fra Spanien, der tog til templet, og det gjorde dem til pionerer!

Da de kørte væk, kiggede Silvia ud ad vinduet en gang til. Templet lyste mod sommer-

himlen. Hun kunne ikke vente med at komme tilbage til templet igen en dag. ●